

0

δικός μου αιγαιοπελαγίτικος παράδεισος! Ιμβρος, το νησί του Οικουμενικού μας Πατριάρχη, το νησί του Βαρθολομαίου. Ιμβρος της Ελλάδας, Gokceada (νησί του ουρανού) της Τουρκίας, λησμονημένη αλύτρωτη πατρίδα...

Βυθισμένη στο μπλε του ουρανού και της θάλασσας, αναδίδει μυρωδιές αρχέγονες από μυρσίνες, θυμάρι, ρίγανη, κουμαριές, αντηχεί κουδουνίσματα, αέρινες μουσικές συμφωνίες, που κινούν από τις κορφές και πλανώνται στη θάλασσα συνθέτοντας νότες κυμάτων. Σε γητεύει με τα δικά της νάματα, σε μπλέκει στο δικό της ιστό σαν άλλο Οδυσσέα, σε μεθά με τον πόθο του νόστου σαν άλλη Ιθάκη! Γάργαρα νερά, βρύσες αιώνων, ξωκλήσια διάσπαρτα, όμορφα σπίτια με λουλουδιασμένες αυλές, αντάμα με πονεμένα γκρεμίσματα, ταξίδι ζωής.

Λίγοι Έλληνες εδώ, πάμπολλοι στις γειτονιές του κόσμου, καλοκαιρινό αντάμωμα στα πανηγύρια της Παναγιάς, ψυχής προσκύνημα.

Απέναντι τα παράλια, τόσο ξένα και τόσο κοντά. Δύο κόσμοι, δύο λαοί. Ενα νησί, δύο πρόσωπα: το ελληνικό, σμιλεμένο με πόνο και πόθο και το ανατολίτικο, ντυμένο στα πλάνα πέπλα, γεμάτο σαγήνη, γεύσεις ανείπωτες, εδέσματα μοναδικά.

Δύο πρόσωπα π' αντιπαλεύουν κι αλληλοσυμπληρώνονται. Μια σχέση ζωντανή
στον καιρό τα γυρίσματα. Το νησί μου, ο δικός μου φαντασιακός κόσμος που
αποτυπώθηκε στο χάρτη της ψυχής μου και τον κουβαλώ μέσα μου από τότε που,
όπως κάθε Ιμβριος, πήρα το δρομί του μισεμού με τα λίγα υπάρχοντα στο χέρι...

Συντροφικές, καφενέδες, ήχοι, αγέρι, βροχή, ήλιος της Ιμβρου, είναι ιερά για μένα.
Κλείνω με τα λόγια του Ελύτη «κομμάτια απ' την ομορφιά τ' ανθρώπινου
μεγαλείου είναι η πατρίδα μου,διάσπαρτη γύρω απ' τον ομφαλό της γης και στα
πόδια της το Αιγαίο».

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ, φιλόλογος, εκπαιδευτικός

Πηγή: dkaravasilis.gr